משל ונמשל...

וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה: (דברים לד ז).

ההפסד הגדול שבמיתת משה

מנורה נהפכה על פניה, וכל השמן שהיה בה נשפך. אם היה בה שמן כדי לדלוק כל הלילה, ההפסד הוא כמידת השמן המיועד לכל הלילה. אם נשפך השמן לאחר מספר שעות שכבר דלק, הנזק קטן באותה מידה.

לעומת זאת, אם ראינו שהשמן דלק כל הלילה, ונעשה נס שלא חסר השמן כלל, ואז נהפכה המנורה, אזי הנזק הוא גדול ועצום לאין ערוך, כי כבר נוכחנו לדעת שהיה בכח השמן ההוא לדלוק ללא הפסק, ואם כן ההפסד הוא כה גדול עד שאי אפשר כלל להעריכו.

עפ"י משל זה מסביר **המגיד מדובנא** את הפסוק: "ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס ליחה":

הפסוק מפליג לתאר את ההפסד הגדול במיתתו של משה רבנו. גם בהיותו בן מאה ועשרים שנה לא כהתה עינו ולא נס ליחה. ומאחר שהיתה בו סגולה יקרה כזו, יתכן שהוא היה יכול לחיות לעולמים, ואם כן מה רב וגדול הוא ההפסד במיתתו.

משה רבנו, השלם שבשלמים, אבי הנביאים, אי אפשר כלל וכלל להעריכו לפי הערך שבו אנו מעריכים את שאר האנשים, בני התמותה, ולכן כה גדול ההפסד וכה רב הוא הצער על מיתתו.

שיעור מיוחד מדי יום ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל

בס"ד. 18.25 **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה. הצבור הקדוש מוזמן.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.15 - 22.15. בָּבוּא לְהַגִּיד לוֹ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות שבת סימן **שצ"ח**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה). בָּבוּא לְהַגִּיד לוֹ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה.

* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן בית יוסף תשר"ע אורח חיים,** ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה. בָּבוּא לְהַגִּיד לוֹ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434

המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו, הצבור הקדוש מוזמן, להגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מהמוסדות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח. **ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.**
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

יום	טלית/ותפילין	נץ
ש	5:45	6.35:30
א	5:46	6.36:00
ב	5:46	6.36:45
ג	5:47	6.37:30
ד	5:48	6.38:15
ה	5:48	6.39:00
ו	5:49	6.39:30
ש	5:50	6.40:15
א	5:51	6.41:00
ב	5:51	6.41:45
ג	5:52	6.42:15
ד	5:53	6.43:00
ה	5:53	6.43:45
ו	5:54	6.44:30

עלות השחר 5:24 -
עלות השחר 5:28 +

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת **"שור או כשב, - וזאת הברכה"**:

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: **20.30 - 21.00.**

* ומהשעה: **21.00 - 22.00** שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת ביצה דף - יד.

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בענייני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 17.50.
ערבית ראשונה: 18.50.
קבלת שבת: 22.00.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

בס"ד

עלון 664

ד' שבוע

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת, שור או כשב, יום טוב סוכות

שבת חג הסוכות, ב' ספרים.

* **מפטירין: הנה יום** זכריה יד.

* אין אומרים 'צדקתך' בשבת זו.

זמני הדלקת נרות שבת

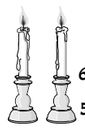

כניסת השבת
חיפה : 5:52
תל אביב : 6:01
ירושלים : 5:46

יציאת השבת
חיפה : 6:59
תל אביב : 7:00
ירושלים : 7:01
ר"ת חיפה : 7:35
ר"ת תל אביב : 7:35
ר"ת ירושלים : 7:37

וזאת הברכה

שמיני עצרת, ושמחת תורה, ב' ספרים

* **מפטירין: ויהי אחרי** יהושוע א.

* מתפילת מוסף ואילך מתחילין לומר 'משיב הרוח ומוריד הגשם'.

זמני הדלקת נרות שבת

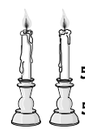

כניסת השבת
חיפה : 5:43
תל אביב : 5:53
ירושלים : 5:38

יציאת השבת
חיפה : 6:50
תל אביב : 6:51
ירושלים : 6:52
ר"ת חיפה : 7:26
ר"ת תל אביב : 7:26
ר"ת ירושלים : 7:28

"ענין האשפיזין קדישין" להצלחת הרב לירן אלקובי הי"ו

"בסכת תשבו שבעת ימים וגו' למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים". איתא בזהר הקדוש **(ח"ג קג:), בשעתא דבר נש יתיב במדורא דא צלא דמהימנותא, שכינתא פרסא גדפהא עליה מלעלא, ואברהם וחמשה צדיקיא אחרנין ודוד מלכא שוין מדוריהון עמיה וכו' ובעי בר נש למחדי בכל יומא ויומא באנפין נהירין באשפיזין אלין דשרין עמיה.**

ויש לבאר, מדוע דוקא בסכות יורד הקדוש ברוך הוא ושכינתיה ופורש כנפיו על. ישראל, והשבעה רועים יורדים לסכתו של יהודי, שהוא ענין מיחד שלא מצינו. כדגמתו בשאר הרגלים?

ויש לומר, דהנה כל שנה היא יחידה בפני עצמה בבריאה, ויש בה התחדשות הבריאה, ובכל שנה נכל. לים בפרטות כל. ענייני כללות בריאת העולם. וזה ענין התחדשות המלוכה ובחינת הכתרתו יתברך שמו שיש בכל ראש השנה. גם כריתת הברית בין הקדוש ברוך הוא וישראל מתחדשת בכל שנה ושנה, כמה דאיתא: "אתם נצבים היום [המרמז לראש השנה יומא דדינא] כלכם לפני ה' אלקיכם וגו' לעברך בברית ה' אלקיך", שהכל הוא מחמת התחדשות הבריאה שבכל שנה מחדש. והנה, כאשר נבחרו ישראל להיות העם הנבחר להשם יתברך בהוציאו אותם מארץ מצרים, אז "בסכות הושבתי את בני ישראל", דהיינו, שהיתה עליהם שמירה עליונה של ענני כבוד, וכמו שנאמר: "וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן ולילה בעמוד אש", שבכל העתים היתה עליהם שמירה עליונה מחץ יעוף יומם ומדבר באפל יהלך.

וזה דאיתא בזהר הקדוש, שדור מבחר כזה כדור המדבר, לא היה מעולם ולא יהיה עוד, לפי שהיתה עליהם השמירה העליונה של ענני הכבוד, באשר הקדוש ברוך הוא שמר עליהם מכל משמר בעת התהוותם לעם הנבחר. והענין הזה הוא נצחי שבכל שנה כאשר הבריאה מתחדשת, ומתחדשת גם הבחירה של עם ישראל בתורת העם הנבחר, גם השמירה העליונה, שהקדוש ברוך הוא שומר על ישראל בעת התהוותם לעם הנבחר, חוזרת ומתחדשת במצות הסכה. שאין הסכה זכרון בעלמא על נס שהיה בעבר, שהרי כמה וכמה נסים גדולים נעשו לישראל, כמו הבאר והמן ועוד, ולא נקבעו לזכרם חגים ומצות, אלא שענין ענני הכבוד הוא נצחי, ועל ידי מצות סכה אנו ממשיכים כעת מחדש את השמירה העליונה ששומר הקדוש ברוך הוא על ישראל בירח האיתנים, בזמן שמתחדשת בחירת בני ישראל לעם הנבחר.

וזהו גם כן ענין האשפיזין, דהנה שבעת הרועים הם שהתחילו בעולם התקון. קדם שבאו שבעת הרועים, היה העולם שמם, בחינת "והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום", עד שבא אברהם שממנו התחיל עולם התקון, ואחר כך יצחק ויעקב וכל שאר הרועים, שהם טהרו את העולם והביאוהו אל התקון. וכדאיתא בזהר הקדוש: אברהם אוליף לכל בני עלמא אמונה. שלמד לבני העולם שיש אלקים בארץ, וכשאברהם הסתלק, כתיב "וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים" שכלם חזרו לעבודה זרה שלהם, וגרי אברהם לא נתקימו, ושוב היה העולם שמם עד שבא יצחק, "וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו". יצחק בא עם המדה שלו והחזיר את עולם התקון ושב ללמד אמונה. וכן כל הרועים הביאו את עולם התקון, כל אחד במדתו.

וזה שכתב הסבא קדישא מסלונים זי"ע ב"חסד לאברהם" בבאור מדוע ירשו ישראל רק את שבעה עממין ולא את הקיני, הקנזי והקדמוני, לפי שז' עממין הם כנגד ז' המדות, ולפי ששבעת הרועים תקנו כבר את ז' המדות והביאו לעולם התקון, ירשו זרעם בזכותם את ארץ ז' עממין, שהם כנגד ז' מדות אחרונות. אמנם הקיני, הקנזי והקדמוני, שהם כנגד ג' מדות הראשונות חכמה, בינה ודעת, אותם לא תקנו שבעת הרועים, ולכן לא ירשום ישראל, רק כשיתגלה מלך המשיח, שהוא יתקן את ג' הראשונות, כמו דכתיב: "ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וגו' רוח דעת ויראת ה' ", אז יקבלו ישראל גם את הקיני, הקנזי והקדמוני.

ועל פי האמור, ששבעת הרועים הביאו לעולם התקון, הנה בזמן שיש התחדשות הבריאה ויורדת שמירה עליונה על איש יהודי, בעת שיושב בסכה והקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו פורש כנפיו עליו, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, כאמא דמסככא על בניא, הרי יחד עם זה מתחדש בכל שנה עולם התקון על ידי שבעת הרועים, הם המה האשפיזין קדישין, הבאים בחג הסכות בפרטות לכל איש יהודי בכל שנה בתקופה הזאת. הישיבה בסכה היא לאחר הימים הנוראים, בהם מתחיל אצל כל יהודי עולם התקון, וכאשר מתחיל עולם התקון, נותנים לו את הכחות העליונים של שבעת הרועים המסיעין לכל הבא לטהר להקים מחדש את עולם התקון. נמצא, שבעת הזאת של התחדשות הבריאה, נותנים ליהודי משמים את כל האהרות העליונות, הן אלו שעל ידי עצם המצוה של סכה הממשיכה את השמירה העליונה, והן אלו של עולם התקון על ידי האשפיזין עלאין שבעת הרועים.

פרשת וזאת הברכה

"דרשה לשמחת תורה"

המדרש מביא דין ודברים בין משה רבינו לבין אדם הראשון, נח והאבות הקדושים: אדם הראשון אמר למשה: "אני גדול ממך, שנבראתי בצלמו של הקב"ה", שנאמר: "ויברא אלהים את האדם בצלמו". אמר לו משה: "אני נתעליתי יותר ממך. אתה, כבוד שנתן לך נטל ממך, שנאמר: "ואדם ביקר בל ילין", אבל אני, זיו הפנים שנתן לי הקב"ה, עָמַד הוא", שנאמר: "לא כהתה עינו ולא נס לחֹה". נח אמר למשה: "אני גדול ממך, שניצלתי מדור המבול". אמר לו משה: "אני נתעליתי יותר ממך, אתה הצלת את עצמך ולא היה בך כח להציל את דורך, אבל אני הצלתי את עצמי והצלתי את דורי כשנתחייבו כליה בעגל", שנאמר: "וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו".

אברהם אמר למשה: "אני גדול ממך, שהייתי זן לעוברים ושבים". אמר לו משה: "אני נתעליתי יותר ממך, אתה היית זן בני אדם ערלים, ואני הייתי זן בני אדם מהולים, ולא עוד אלא אתה היית זן בישוב, ואני הייתי זן במדבר". יצחק אמר למשה: "אני גדול ממך שפשטתי את צוארי על גבי המזבח וראיתי את פני השכינה". אמר לו משה: "אני נתעליתי יותר ממך, שאתה ראית פני השכינה וכהו עיניך, שנאמר: "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראֹת", אבל אני הייתי מדבר עם השכינה פנים בפנים ולא כהו עיני, שנאמר: "ומשה לא ידע כי קרן עור פניו". יעקב אמר למשה: "אני גדול ממך, שנפגשתי עם המלאך ונצחתי אותו". אמר לו משה: אתה נפגשת עם המלאך ברשות ובמקום שלך, ואני עולה אצלן ברשות שלהן והן מתיראין ממני", וכו'... אמר הקב"ה: "הואיל ונתעלה מן הכל הוא יברך את ישראל" - וזאת הברכה.

ולכאורה קשה, מה עניינו של ויכוח זה, וכיצד זה יתכן, שמשה רבינו, העניו מכל אדם, יהלל וישבח את עצמו, ויאמר שמעלתו גדולה יותר מכל צדיקי הדורות?

ה'תפארת ציון' כתב, שויכוח זה לא היה באמת, אלא שכוונת המדרש להראות את מעלתו של משה מעל כל הצדיקים, וכתב זאת בלשון ויכוח. מרן הרב שך זצ"ל כתב, שהמדרש לא בא לבאר רק את מעלת משה רבינו, אלא גם את גודל מעלת התורה, שהיא גדולה יותר מכל

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

פרשת חאת הברכה. המשך.

יותר מכל מעלה אחרת, יותר מהנבואה שה' יתּ דיבר עם האבות הקדושים, ואף יותר מאדם הראשון שהיה יציר כפיו של הקב"ה, זאת משום שכל סוד בריאת שמים וארץ, ויצירת האדם, הכל כלול בתורה, כי הקב"ה איסתכל באורייתא וברא עלמא, שהעולם נברא עפ"י התורה הקדושה. בזכות שמשה הוריד את התורה לעם ישראל, הוא זכה לברך את עם ישראל, ומה ברך אותם? "תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב"! התורה היא הברכה הטובה ביותר עבור עם ישראל. ולכאורה תמוה, מדוע נאמר "מורשה קהלת יעקב", ולא ישראל? והרי "ישראל" הוא לשון חשיבות, כמו שאמר המלאך: "כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתּוּכָל". אלא שמשה רבינו בא ללמדנו שהתורה לא שייכת רק לאנשים החשובים שבעם, רבנים ותלמידי חכמים, אלא לכל אחד מישראל, אפילו היהודי הפשוט ביותר.

ביום שמחת תורה אנו ששים ושמחים עם התורה הקדושה, ונשאלת השאלה, מדוע דווקא עכשיו, בחודש תשרי? לכאורה היה מתאים יותר לשמוח עם התורה בחג השבועות, שאז ניתנה התורה לישראל. המגיד מדובנא עונה על כך במשל:

מעשה בנסיכה, כלילת המעלות, שכל שידוך שהציעו לה היא דחתה, גם אם היה בן מלך, עשיר מופלג או שר נכבד, בכל אחד ואחד היא מצאה מום. אביה המלך המיואש שאל ללבה, מה רצונה ועם מי היא רוצה להתחתן? הנסיכה השיבה שהיא לא מחפשת דווקא חתן עשיר או מיוחס, אלא אפילו אדם פשוט, העיקר שיהיה חכם ועם מידות טובות.

לאחר חיפושים רבים, המלך מצא בחור, אמנם כפרי פשוט, אבל חכם, בעל חסד ומידות נאצלות. הנסיכה נפגשה איתו ומיד החליטה להנשא. המלך המאושר הציע לחתן סכום עתק וארמון עם שמונה מפלסים, משרתים, סוסים וכל מה צריך. החתונה המפוארת נערכה ברוב עם, האירוחה היתה כיד המלך וכולם נהנו. החתן כיבד מאוד את כלתו הנסיכה והיא היתה מאושרת. גם לאחר החתונה היא לא הצטערה אפילו לרגע ושמחה על הבחירה הנכונה. יום אחד, לאחר מספר חודשים, ניגש הבחור למלך, וביקש לערוך שוב חתונה מפוארת ולשאת לאשה את בתו הנסיכה. המלך המופתע אמר לו בזעם: "הרי אתה כבר נשוי לנסיכה"! הבחור הסביר בחכמה: "הרי אני בחור כפרי ופשוט, מדוע א"כ בחר בי המלך כחתן לבתו הנסיכה?! חשבתי לתומי, אולי הנסיכה בעלת מום ח"ו, ולכן אף אחד לא רוצה להתחתן איתה? ביום החתונה, היו לי הרבה חששות, ולא יכולתי לשמוח באמת. אבל כאשר עברו החודשים והכל כשורה, הבנתי שהנסיכה ממש מושלמת ואין בה שום מום, ואני פשוט זכיתי לפנים משורת הדין. ולכן רציתי לערוך שוב חתונה, והפעם לשמוח באמת". כאשר בני ישראל קיבלו את התורה בחג השבועות, היו להם הרבה חששות, מדוע שהקב"ה ירצה לתת להם את התורה הקדושה ולא למלאכי השרת? אולי בתורה יש מום ח"ו? אולי יש בה משהו לא טוב? אבל כאשר עברו החודשים וראו שהכל כשורה, שהתורה מושלמת ואין בה מום, אז החליטו לשמוח בה באמת (בשמחת תורה). ואנו באמת ששים ושמחים, שרים ורוקדים עם התורה האחוזה בזרועותינו.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: כד.

שמעתי מישהו שהסביר כך, כתוב (בבא מציעא נט.) אמר רבי אלעזר: וכו' ואף על פי ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו, שנאמר (תהלים ל"ט) שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש. למה שערי דמעות לא ננעלו, כי אפילו שהשער סגור 'הדמעות' עדיין יכולות לעבור מתחת לשער.

כשושטפים את הרצפה המים עוברים מתחת הדלת, וכך גם הדמעות נכנסות. הבעש"ט היה אומר, שלכל שער יש את המפתח שלו, אבל עם גרזן פותחים את כל השערים, והדמעות זה גרזן!

השערים כבר ננעלו, ה' לא מקבל את התפילה. אבל כשאדם בוכה לפני ה', זה מתקבל!

אני לא מדבר על שערי אונאה, אלא לבקש מה' דברים טובים... במשך החיים ראינו הרבה אנשים שהיו בצרות גדולות והם התפללו לפני ה' ונושעו, למרות שבדרך העולם היה נראה שכל הדרכים נסגרו בעדם, שהעולם חשך בעדם, אעפ"כ, ע"י התפילה הם נושעו.

ע"י התפילה רואים גם את שביל האמונה בה'. האדם רואה, שבדרך העולם הכל סגור, מתפלל, ובס"ד נפתחים שערים. שמעתי, שגויים בחו"ל התפללו על חלק, ועל חלק מהחולים לא התפללו, ובתוצאות היה הבדל בין אלה שהתפללו עליהם לבין אלה שלא התפללו עליהם! גויים התפללו על גויים, והתוצאות היו שונות.

ואפילו אם פעמים התפילה לא הועילה, היא מועילה לילדים, ואם לא לילדים היא מועילה לנכדים. כי לפעמים האבא צדיק, ולבן התפילה לא הועילה, כי על הבן היתה תלונה גדולה, למה הבן לא למד מהצידקות של האבא, והקטרוג הגדול הזה לא נותן לדמעות של האבא להשפיע.

אבל הנכד, לא זכה לראות את הסבא עובד את ה', ועליו כבר אין תלונה גדולה, ולו הדמעות כן משפיעות! בני בנים הם כמו בנים, וחשוב לאדם שגם הנכדים שלו ילכו בדרך ה', א"כ נתנו לו משהו שאכפת לו. שייך שאבא יבכה על המצב של בן אחד, והבן הזה מצד המזל שלו, אין מה לשפר מהבחינה הגשמית. יש כאלה, 'שהמזל' שלהם מפריע.

לדוגמא, התכלית שלו בעולם היא, שמתוך חולי הוא יעבוד את ה', ואבא שלו בכה על הבריאות שלו כבר חודשים, והבן השני זה לא המזל שלו להיות חולה, ומהעונות, גם הוא היה צריך להיות חולה, אז הדמעות של האבא עוברים מהבן הזה לבן הזה, וע"י כך הילד השני לא חלה. לכן, גם כשלא רואים שיפור, אילולא התפילה מי היה יודע מה היה המצב!...

חוץ מזה, ע"י התפילה האדם מצליח להגיע לשלמות שלו. להפעיל את ההרגשה של 'התלות' בקב"ה, וזו שלמות האדם! אפילו אם התפללנו ולא נושענו, אעפ"כ, הרי זכינו להתקרב לה', דיינו, שזכינו להתקרב לה' ע"י התפילה.

חז"ל אומרים: (תהלים קמה, יח) 'קָרוֹב ה' לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת' אין כזה דבר שהתפילה לא עושה שום דבר. בעינים הגשמיות יכולים לחשוב שהיא לא עושה שום דבר, אבל יש השפעה שאנחנו לא רואים לפעמים, וכתוב (תהלים קלו ד) 'לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ'. הרבה פעמים ה' עושה נפלאות גדולות, אבל לבדו. - שרק הוא יודע מהנפלאות הגדולות!

לדוגמא, אדם צעק והתחנן לה' על הרפואה של אחד מהילדים שלו, ואשתו מעוברת, ועל פי האמת היה צריך להיות תקלה לולד, היה צריך להולד ילד מונגולואיד רח"ל, ומכיון שהוא הרבה להתפלל לפני ה', ע"י כך בס"ד הוא סידר את כל הענינים בבטן, התורשה עבדה טוב, והילד יצא בריא.

הוא לא הפסיד שום דבר, היתה עליו 'גזירה' שיקרה לו תקלה בתורשה. וכשנולד הילד הוא רואה שהכל בסדר, והוא לא יודע, איזה נס ה' עשה איתו.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

מצא את המסתתר

לפרשת	סוכות

מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאונך, במאונך ובאלכסון.

מצא מימרה מסתתרת .

ח	ת	ב	ח	כ	י	ת	ו	ח
כ	ו	ה	ע	ש	ק	ח	פ	ת
ד	ל	ת	ו	י	ה	ו	ל	ל
ה	צ	ח	כ	מ	ת	פ	ח	ו
בְ	מ	ו	י	א	ב	ד	ת	ב
ת	ד	כ	א	ת	ל	ח	פ	ל
פ	ל	ת	ח	כ	ט	ל	ב	ח
ח	ר	מ	ת	נ	ה	פ	ו	ת
ג	ב	ל	פ	ח	ת	ת	ש	ל
מ	ת	ו	נ	א	ל	ח	נ	מ
י	כ	ח	י	ב	ר	ע	ו	ת
מ	ל	ח	ל	ת	ו	ק	כ	ל
ל	ת	ו	ב	פ	ד	ת	מ	י
ו	ל	כ	ה	ש	ל	ח	נ	ת
ע	פ	ר	ת	ה	פ	ע	ו	ה
ל	ת	ו	ב	פ	ד	ת	מ	י
ת	ל	פ	ת	כ	א	ס	פ	ת
פ	ג	ח	ל	ת	פ	נ	ו	ח
ו	ב	מ	ב	ח	ל	ת	נ	ס
א	נ	ע	ש	ו	ה	פ	ל	ח

סכה	לולב	אתרג
חכמה	קהלת	משפט
הושענא	שמחת	תורה
מקרא	קדש	עבת
ערבי	נחל	חננאל
מגפה	מכון	עולמים
מצלות	סוס	כנעני

האם מצאת את המשפט:

מאת : קהלת ז

כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה

בס"ד

מסורין בהצלחה לשלום: קח פסק זמן...

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שמא אי שם?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים: הרב נתנאל ירהב, טל': 052 - 7124735.

* שמחת האירוח איועדת רק לבחורים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברחי אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה מתקופת חז"ל.

מַעֲשֶׂה בְּאָדָם שֶׁהָיָה נוֹתֵן צְדָקוֹת לָרֹב. פַּעַם, בְּיוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, נָתְנָה לוֹ אִשְׁתּוֹ עֶשֶׂר מַטְבְּעוֹת שֶׁיִּקְנֶה מַיִם שׁוּחִו מֵהַשּׁוּק לִבְנֵי הַבַּיִת. כַּאֲשֶׁר יָצָא, פָּגַשׁ אוֹתוֹ גַּבָּאֵי צְדָקָה וְאָמְרוּ לוֹ: עֲסוּקִים אָנוּ עַתָּה בְּמִצְוָה חֲשׁוּבָה לְהַשִּׂיא כַּלָּה יְתוֹמָה. נָתַן לָהֶם אֶת כָּל עֶשֶׂר הַמַּטְבְּעוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ, וְהִתְבַּיֵּשׁ לַחֲזֹר לְבֵיתוֹ בְּיָדַיִם רֵיקוֹת.

הָלַךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְרָאָה שָׁם אֶת הָאֹתְרוֹגִים שֶׁל הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים שֶׁמְּשַׂחֲקִים בָּהֶם, לָקַח מֵהֶם וּמִלֵּא אֶת שִׁקּוֹ בָּאֹתְרוֹגִים. הָלַךְ אֲנָה וַאֲנָה עַד אֲשֶׁר נִשְׂאוּהוּ רַגְלָיו לְמְדִינָה אַחַת. כֵּיוָן שֶׁהִגִּיעַ שָׁם, פָּתְחוּ קִבּוּל הַמֶּלֶךְ שֶׁל אוֹתָהּ מְדִינָה כְּאַבֵּי מַעַיִם חֲזָקִים, וּבָאוּ אֵלָיו בַּחֲלוֹם וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁאֵא יִתְרַפֵּא אֶלָּא אִם יֹאכַל מֵהָאֹתְרוֹגִים שֶׁל הַיְּהוּדִים שֶׁמִּתְפַּלְלִים עִמָּם בְּחַג הַסֻּכּוֹת בְּיוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה.

חִפְּשׂוּ שְׁלִיחֵי הַמֶּלֶךְ מֵהָאֹתְרוֹגִים הַלָּלוּ - וְלֹא מָצְאוּ.

לְפֶתַע מָצְאוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה יוֹשֵׁב עַל הַשֹּׁק שֶׁיִּפּוֹ, שְׁאָלוּהוּ: מַה יֵּשׁ לְךָ בַּשֹּׁק? אָמַר לָהֶם: אֵישׁ מִסְכֵּן אֲנִי, וְאֵין לִי כְּלוּם לְמִכֹּר. חִפְּשׂוּ בְּשַׂקּוֹ וּמָצְאוּ מֵהָאֹתְרוֹגִים הַלָּלוּ. אָמְרוּ לוֹ: מֵאַיִן אֶלֶּהז? אָמַר לָהֶם: מֵהָאֹתְרוֹגִים שֶׁהַיְּהוּדִים מִתְפַּלְלִים עִמָּם בְּחַג הַסֻּכּוֹת. לָקְחוּ אֶת הַשֹּׁק וֶהֱבִיאוּהוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. אָכַל הַמֶּלֶךְ וְהִתְרַפֵּא. וּפִנּוּ אֶת הַשֹּׁק מִכָּל הָאֹתְרוֹגִים וּמִלְּאוּהוּ דִּינָרֵי זָהָב, וְחָזַר לְבֵיתוֹ בְּכָבוֹד גָּדוֹל. (ויקרא רבה לז ב).

הלכות: הקפות שניות.

הקפות שניות

נָהֲגוּ לְהַקִּיף אֶת הַתֵּבָה עִם סִפְרֵי הַתּוֹרָה גַּם בְּמוֹצָאֵי שִׁמְחַת תּוֹרָה בַּלַּיְלָה, וְטוֹב לְהָבִיא כְּלֵי נְגִינָה, כְּדֵי ה' הַטּוֹבָה עֲלֵיהֶם. כֵּן כָּתַב מַהֲרַח"וּ שֶׁכֵּן נָהַג רַבֵּנוּ הָאֲרִ"י לְהַקִּיף, וְכֵן כָּתַב הַחִיד"א שֶׁרָאָה לְהָרַשָּׁ"ש שֶׁעָשָׂה כֵּן, וְאָמַר שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה סוֹדוֹת עֶלְיוֹנִים, וְכֵן כָּתַב הַגְּרִ"ח פָּלָאגִי'. (תנה, תסז)

מַה שֶּׁיֵּשׁ עֵרִים שֶׁמְּאַרְגְּנִים בָּהֶן "הַקָּפוֹת שְׁנִיּוֹת" בְּחוּצוֹת קְרִיָּה מִטַּעַם הָעִירְיָה, מֵאַחַר וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַנְּפִיּוֹן הוֹכִיחַ שֶׁיֵּשׁ שָׁם תַּעֲרֹבֶת אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, וְרַבּוֹת נָשִׁים בָּאוֹת בִּפְרִיצוּת - אֵין קָפֵץ שֶׁאֲסוּר לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהַקָּפוֹת אֵלּוּ, וְשׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ יִרְחַק מִמְּקוֹמוֹת אֵלּוּ, שֶׁאֵין הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, אֶלָּא הַסִּטְרָא אַחֲרָא, ה' יַצִּילֵנוּ. תֵּדִי לַמַּבִּין.

אסרו חג

יוֹם שֶׁאַחֲרֵי שִׂמְחַת תּוֹרָה נִקְרָא 'אִסְרוּ חַג', וְנוֹהֲגִים לְהַרְבּוֹת בּוֹ קְצָת בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה לִכְבוֹדוֹ שֶׁל הַיּוֹם. (הרמ"א סימן תכט סעיף ב)

כָּתַב מָרָן הַחִיד"א: יִתְאַמֵּץ בְּיוֹם זֶה בִּירִאַת שָׁמַיִם וּבִלְמוּד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ, כִּי הוּא תְּחִלַּת הַשָּׁנָה וְסִימָן טוֹב לְכָל הַשָּׁנָה. (מועד לכל חי סימן כה אות מח)

שיירי מצוה

לְאַחַר הֶחָג לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בַּעֲצֵי הַסֻּכָּה שְׁמוּשׁ שֶׁל בִּזָּיוֹן, וְלָכֵן לֹא יִדְרֹךְ עֲלֵיהֶם בְּרַגְלָיו וְלֹא יַשְׁלִיכֵם לָאַשְׁפָּה, אֶלָּא יַנִּיחֵם בְּמָקוֹם צָנוּעַ אוֹ בְּצִדֵּי הָרְחוֹב, וְאֵף שֶׁלְּאַחַר מִכֵּן בָּאִים פּוֹעֲלֵי הַנִּיּוֹן וְזוֹרְקִים אוֹתָם לָאַשְׁפָּה, אֵין בָּזֶה אִסּוּר. (צד, תמט)

יֵשׁ לִשְׁאוֹל, מַדּוּעַ בְּנֵר חֲנֻכָּה שְׁכָבָה בְּתוֹךְ חֲצֵי הַשָּׁעָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַהַדְלָקָה, מֻתָּר לְכָל שִׁמּוּשׁ, וְאִלּוּ עֲצֵי הַסֻּכָּה אֵינָם מֻתָּרִים לְאַחַר חֶחָג, וַהֲלֹא שְׁנֵיהֶם שֵׁרֵי מִצְוָה? וְיֵשׁ לְלַמֵּד, כִּי בְּנֵר חֲנֻכָּה, מֵאַחַר וְעִשּׂוּי הַשֶּׁמֶן לְהִתְבַּעֵר לְגַמְרֵי, נִמְצָא שְׁמּוּשָׁהּ יְחִד אוֹתוֹ לְמִצְוָה לְגַמְרֵי, שֶׁהֲרֵי אֵינוֹ מַצֹּפֶה שֶׁיִּכְבֶּה הַנֵּר וְיִשְׁתַּמֵּשׁ בַּשֶּׁמֶן, לָכֵן אִם נִשְׁאַר מֵהַשֶּׁמֶן, הֲרֵי הוּא אִסּוּר. לֹא כֵן בַּעֲצֵי סֻכָּה, שֶׁאֵינוֹ מְיֻחָד אוֹתָם לְמִצְוָתָם לְגַמְרֵי אֶלָּא רַק לִימֵי הֶחָג בִּלְבַד, לָכֵן לְאַחַר הֶחָג מֻתָּרִים הֵם בְּשִׁמּוּשׁ, רַק שְׁמִפְּנֵי כְּבוֹד הַמִּצְוָה לֹא יַעֲשֶׂה בָּהֶם שִׁמּוּשׁ שֶׁל בִּזָּיוֹן. (בית יוסף ס"ס תרעז)

מרקחת - רבה

נָהֲגוּ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לְאַחַר הֶחָג לְבַשֵּׁל אֶת הָאֹתְרוֹג עִם מַיִם וְסֻכָּר וְלַעֲשׂוֹתוֹ מִרְקַחַת [רֻבָּה], וּלְאָכְלוֹ בְּט"וּ בְּשַׁבָּט, שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לָאִילָנוֹת, וְלֹא יְבָרְכוּ עָלָיו שֶׁהֶחֱיָנוּ. (כף החיים. תמט, תנ)

סגולות נפלאות

מַעֲלוֹת וּסְגֻלּוֹת רַבּוֹת יֶשְׁנָן בְּאֹתְרוֹג שֶׁבֵּרְכוּ עָלָיו בְּכַוָּנָה. וּבְדוּק וּמְנֻסֶּה שֶׁמּוֹעִיל גַּם לְאִשָּׁה עֲקָרָה, שֶׁבְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ תִּזְכֶּה לִפְרִי בִּטְנָהּ. וּמַעֲשֶׂה בְּשִׁתֵּי נָשִׁים, אַחַת לֹא הָיוּ לָהּ יְלָדִים שְׁמוֹנָה שָׁנִים, וְאַחַת לֹא הָיוּ לָהּ יְלָדִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְקִבְּלוּ חֲתִיכָה מֵאֹתְרוֹגוֹ שֶׁל מָרָן הָרִאשׁוֹן לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ עוֹבַדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיטְ"א, וּבְאוֹתָהּ שָׁנָה נִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, בָּרוּךְ ה'. (תמט)

סְגֻלָּה לְנָשִׁים מְעֻבָּרוֹת, שֶׁיִּנְשְׁכוּ אֶת הַפִּטָּם שֶׁל הָאֹתְרוֹג, וְיִזְהֲרוּ צְדָקָה לַעֲנִיִּים, וְיִתְפַּלְלוּ שֶׁיִּהְיֶה לָהֶן הֶרְיוֹן קַל, וְשֶׁתַּלְדָנָה לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּרֶחֶם וְלֹא בְּצַעַר. וְלֹא יִנְשְׁכוּ אֶת הָאֹתְרוֹג אֶלָּא לְאַחַר שֶׁנִּמְחַת תּוֹרָה וְלֹא קֹדֶם לָכֵן, מֵאַחַר וְהָאֹתְרוֹג עַדַיִן אָסוּר בַּאֲכִילָה, כְּמִבֹּאָר לְעֵיל. (תמט)

סְגֻלָּה לְמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ כְּאֵב לֵב, שֶׁיְּחַפֵּשׂ אֶת הָאֹתְרוֹג שֶׁבֵּרְכוּ עָלָיו בֶּחָג, וִיבַשֵּׂל אוֹתוֹ עִם מְעַט כַּמּוֹן, וְיִסָּנֵן אֶת הַמַּיִם וְיִשְׁתֶּנָּה שָׁבַע לְגִימוֹת כְּנֶגֶד שִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג, וְיִהְיֶה לוֹ לֵב בָּרִיא וְחָזָק לַעֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ. (סגולות ישראל. לבוש יוסף)

לֹא יִזְרֹק אֶת הַלּוּלָב, הַהֲדַסִּים וְהָעֲרָבוֹת דֶּרֶךְ בִּזָּיוֹן. וְעֵצָה טוֹבָה לְהַנִּיחָם בְּסָמוּךְ לְפֶתַח הַבַּיִת לְשַׁמְּרָה, וּלְהִנָּצֵל מִכָּל צָרָה. (יפה ללב, סדר היום. פסקי תשובות תנא. תמט)

הָעֲרָבוֹת שֶׁחוֹבְטִים בָּהֶן בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, לֹא יִזְרְקֵן בָּאַשְׁפָּה. וְטוֹב שֶׁיִּשְׁתַּמְּרֵן בְּבֵיתוֹ, כִּי יֵשׁ בָּהֶן סְגֻלָּה גְּדוֹלָה לְפַרְנָסָה, וּלְהַצְלָחָה מִפְּחָדִים. וְכֵן הַמְפַחֵד בַּלֵּילוֹת וּמַחֲלוֹמוֹת רָעִים, יַנִּיחֵן תַּחַת הַכָּרִית שֶׁיָּשֵׁן עֲלֶיהָ, וְיִרְוַח לוֹ. וְאֵין צוֹרֶךְ לְהַנִּיחַ אֶת כָּל הָעֲרָבוֹת תַּחַת הַכָּרִית, אֶלָּא דַּי שֶׁיִּתֵּן עָלֶה אֶחָד בְּנִילּוֹן נִצְמָד, וְשָׁכַב וְעָרְבָה שְׁנָתוֹ. (יפה ללב, , פסקי תשובות תנא)